

Handläggare
Filippa Berencrutz
Telefon: 08-50825007**Till**
Socialnämnden
2025-09-23

Remiss av Betänkandet - Ett nationellt förbud mot tiggeri (SOU 2025:83)

Svar på remiss från kommunstyrelsen, Dnr KS 2025/1005

Förvaltningens förslag till beslut

1. Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Ärendet justeras omedelbart

Sammanfattning

Kommunstyrelsen har till socialnämnden remitterat *Betänkandet - Ett nationellt förbud mot tiggeri (SOU 2025:83)* för besvarande.

Utredningen *Ett nationellt förbud mot tiggeri* tillsattes som en del av Tidöavtalet med uppdrag att analysera om ett nationellt förbud mot tiggeri bör införas.

Utredningen konstaterar att ett nationellt förbud mot tiggeri inte är nödvändigt. Tiggeri har minskat kraftigt sedan 2015 och de flesta som tigger i dag är svenska medborgare i hemlöshet med psykisk ohälsa och/eller beroendesjukdom. Gruppen EU-medborgare som tidigare rest till Sverige för att tigga har minskat kraftigt bland annat beroende på Sveriges minskade bruk av kontanter och förändrade förutsättningar i hemländerna.

Trots utredningens konstaterade slutsats efterfrågades lagförslag för hur ett nationellt förbud mot tiggeri skulle kunna se ut. Utredningen presenterar därför två olika lagförslag. Huvudförslaget avser en ny paragraf i brottsbalken och det alternativa förslaget avser ett mer begränsat förbud enligt ordningslagen. Utredningen fastslår att båda förslagen kan slå hårt mot redan utsatta grupper så som utomnordiska romer, kvinnor, personer med funktionsnedsättningar samt barn.

Förvaltningen delar utredningens slutsats att ett nationellt förbud mot tiggeri inte bedöms nödvändigt. Förvaltningen delar även bilden att ett nationellt förbud mot tiggeri kan stjälpa redan socialt utsatta grupper.

Socialförvaltningen föreslår att socialnämnden godkänner tjänsteutlåtandet som svar på remissen.

Bakgrund

Kommunstyrelsen har skickat remissen *Betänkandet - Ett nationellt förbud mot tiggeri (SOU 2025:83)* till socialförvaltningen. Övrig remissinstans är stadsledningskontoret.

Ärendet

Utredningen tillsattes som en del av Tidöavtalet med uppdrag att analysera om ett nationellt förbud mot tiggeri bör införas.¹ Syftet var att utvärdera hur väl den nuvarande ordningen med lokala ordningsföreskrifter fungerar, väga för- och nackdelar med ett nationellt förbud samt att lämna ett konkret lagförslag för ett sådant förbud.

Utredningen konstaterar att ett nationellt förbud mot tiggeri inte är nödvändigt. Tiggeriet har minskat kraftigt sedan 2015, både i omfattning och synlighet. De flesta som tigger i dag är svenska medborgare i hemlöshet med psykisk ohälsa och/eller beroendesjukdom. Gruppen EU-medborgare som tidigare reste till Sverige för att tigga har i stort sett försvunnit, bland annat på grund av minskat bruk av kontanter och förändrade förutsättningar i hemländerna. Utredningen bedömer att tiggeri inte längre utgör ett allmänt samhällsproblem och att kommunernas möjlighet att införa lokala förbud fungerar tillfredsställande.²

Utredningen lämnar två lagförslag i enlighet med utredningens direktiv. Huvudförslaget innebär att en ny paragraf införs i brottsbalken (16 kap. 16 a §), där tiggeri på allmän plats kriminaliseras och kan leda till böter. Ett alternativt förslag är att införa ett mer begränsat förbud i ordningslagen, som endast gäller på offentliga platser. Båda förslagen syftar till att ge rättsligt stöd för att ingripa mot tiggeri, men utredningen betonar att de riskerar att slå hårt mot redan utsatta grupper.

Utredningen varnar för att ett nationellt förbud kan strida mot flera internationella åtaganden, särskilt Europakonventionens artiklar om yttrandefrihet, privatliv och diskrimineringsförbud. Utomnordiska romer, kvinnor, barn och personer med funktionsnedsättning lyfts fram som särskilt sårbara grupper som riskerar att drabbas oproportionerligt av ett förbud. Det finns också en risk att personer som utnyttjas i människohandel kriminaliseras, vilket kan försvåra arbetet mot exploatering.

Utredningen framhåller att tiggeri i huvudsak är en kommunal angelägenhet och endast ett tjugotal kommuner har infört lokala

¹ [SOU 2025:83 Betänkandet - Ett nationellt förbud mot tiggeri.](#)

² [SOU 2025:83 Betänkandet - Ett nationellt förbud mot tiggeri.](#)

förbud. Utredningen menar även att den nuvarande ordningen ger flexibilitet och möjlighet till lokalt anpassade lösningar.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom avdelningen för strategi och utveckling. Förvaltningsgruppen har behandlat ärendet den 17 september 2025. Rådet för funktionshinderfrågor har haft möjlighet att behandla ärendet den 18 september 2025.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Förvaltningen delar utredarens bild av att ett nationellt förbud mot tiggeri inte bedöms nödvändigt. Betänkandet konstaterar att tiggeri i dag främst utövas av svenska medborgare med psykisk ohälsa, beroendeproblematik eller hemlöshet. Ett nationellt förbud mot tiggeri skulle rikta sig mot socialt utsatta personer som ofta redan har eller borde ha kontakt med socialtjänsten. Att kriminalisera tiggeri skulle kunna medföra en ökad förtroendeklyfta mellan myndigheter och personer i socialt utanförskap, vilket i sin tur kan försvåra socialtjänstens förtroendeskapande arbete.

Förvaltningen delar även utredningens syn att ett nationellt förbud mot tiggeri skulle kunna försvåra socialtjänstens arbete med människohandel. Det finns en risk att personer som utnyttjas i människohandel kriminaliseras, vilket kan försvåra arbetet mot exploatering.

Socialförvaltningen föreslår att socialnämnden godkänner tjänsteutlåtandet som svar på remissen.

Veronica Carstorp Wolgast
Socialdirektör
Socialförvaltningen

Lina Blombergsson
Avdelningschef
Socialförvaltningen

Bilaga

1. Betänkandet - Ett nationellt förbud mot tiggeri (SOU 2025:83)

Attesterat av

Detta dokument har godkänts digitalt av följande personer:

Namn	Datum
Veronica Carstorp Wolgast, Socialdirektör	2025-09-12
Lina Blombergsson, Avdelningschef	2025-09-12